

متن پرسش

سلام علیکم: در پاسخ یکی از سوالات معرفت النفس فرمودید انسان با این معرفت به وجه مجرد خود پی می‌برد و از این وجه مجرد به مجردات عالم منتقل می‌شود ولی در آن حدیث ظاهراً نوعی کلیت دیده می‌شود و فقط بحث بر سر شناخت مجردات نیست بلکه می‌فرماید کسی که خود را شناسد غیر خود را چگونه می‌شناسد آیا این همه علم نوعی شناخت نسبت به عالم غیر مجردات نیست در حالی که دانشمندان این علم نوعاً درکی از معرفت انفس ندارند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: علمی که در گستره‌ی وجه ملکوت عالم به مخلوقات نباشد، علم ناقصی است. فراموش نفرمایید که قرآن می‌فرماید: «فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ» (یس/۸۳) یعنی ملکوت هر چیزی در دست خداوند است و به سوی او برگشت دارد. پس هر شیئی، وجود ملکوتی دارد که مربوط به مرتبه‌ی مجرد آن است. با معرفت نفس، این وجه مد نظر می‌آید. موفق باشید